Fragmentarium

miseratio societ angelicis choris
cum qui venturus est. R. Liber
domine. Hic roget sacerdos or
eo dicens. Pater nr̃. Et ne nos
intres in iudicium cum suo tu
A porta inferi. Credo uidere bo
Dominus uobiscum. Oratio.
Inclina domine aurem tuam
ces nr̃as quibus misericordiam
supplices deprecamur ut anima
muli tui quam de hoc seculo m
iussisti in pacis ac lucis region
stituas et scõr tuor iubeas es
sortem. p. hAd seplchrũ portet ca

In paradisum deducant te an

geli in suo conuentu suscipiant t

Minuisti eũ paulominus ab ange
lis gloria et honore coronasti eũ: et con
stituisti eũ super opera manuũ tuar.
Omnia subiecisti sub pedibus eius
oues et boues vniuersas: insuper et
pecora cãpi. Volucres celi et pisces
maris: qui perãbulant semitas ma
ris. Domine dñs noster: q̃ admirabi
le est nomen tuum in vniuersa terra.
Gloria patri. Añ. Benedicta tu in
mulieribus et benedictus fructus ve
tris tui. Añ. Sicut mirra. Ps.
Celi enarrant gloriã dei: et opa
manuũ eius annũciat firma
mentũ. Dies diei eructat verbũ: et
nox nocti indicat scientiã. Non sunt
loquele neq; sermones: quor non au
diant voces eorũ. In omnem terrã
exiuit sonus eorum: et in fines orbis
terre verba eorum. In sole posuit ta
bernaculum suũ: et ipe tanq̃ sponsus
procedens de thalamo suo. Exulta

Te igitur clemẽtissime pater p iesũ christũ filiũ tuũ dominũ nostrũ suppli ces rogam⁹. corpe i clinato donec dicat ac petimus. Hic erigens se sacerd. oscu let altare a dextris sacrificij dicens. Vti accepta habeas et be nedicas. Hic faciat sacerd. tres cruces super calicẽ et panẽ dicẽdo Hec do ✠ na Hec ✠ munera. Hec ✠ sancta sacrificia illibata. Factis si gnaculis super cali cem: eleuet manus suas ita dicens. In primis que ti bi offerimus pro ec

tholica: quã pacifi care/custodire adu nare et regere digne ris toto orbe terra rũ vna cũ famulo tuo papa nostro N. et antistite nr̃o N. id est pro pprio epo tãtũ. et rege nostro N. et dñr noiatim. Sequatur et oĩbus orthodoxis atq; ca tholice et apostolice fidei cultoribus.
C Hic oret pro viuis
Memẽto dñe famulorum famularũq; tuarũ. N. et N. In qua o ratione ordo debet attẽdi propter ordi nẽ caritatis. Quin quies orat sacerdos Primo p seipso Se cũdo p patre et ma

serenos. Inde etiã moy
si famulo tuo mãda
sti dedisti: ut aaron fratrem
suum pus aqua lotum.
p infusionẽ hui⁹ unguen

[illegible]

et vsq; in seculum fiat fiat.
Requiem eternam. ant.
Sana domine animam meam
quia peccaui tibi. R. Sitiuit.
Quemadmodum. psalm
Desiderat ceruus ad fon
tes aquarum: ita desiderat
anima mea ad te deus. Si
tiuit anima mea ad deum
fontem viuum quando veni
am et apparebo ante faciem
dei. Fuerunt michi lacri
me mee panes die ac nocte
dum dicitur michi cotidie
vbi est deus tuus. Hec re
cordatus sum et effudi i me
animam meam: qm transi
bo in locum tabernaculi ad
mirabilis vsq; ad domum
dei. In voce exultationis

Psalterium

Deditq; eis pater suus hereditatẽ inter
fr̃es eorũ. Vixit aũt iob post flagella h
centũ q̃draginta ãnis et vidit filios suos
et filios filior suor vsq; ad q̃rtam gña
tionẽ. et mortu⁹ est senex et plenus dierũ.

Explicit liber iob Incipit prolog⁹ bea
ti Hieronymi presbyteri in Psalteriũ.

Psalteriũ rome dudum
positus emẽdarã. et iuxta
septuaginta interpretes.
licet cursim: magna tñ ex
parte correxeram. Qd q
rursũ videtis o paula et eustochiũ scripto
rum vitio deprauatũ. plusq; antiquum
errorem quã nouã emẽdationẽ valẽ: me
cogitis vt veluti q̃dam nouali scissũ iam
aruũ exerceã. et obliquis sulcis renascen
tes spinas eradicẽ. equũ esse dicentes. vt
qd crebro male pululat. crebrius succi

Beatus vir
qui non abijt in con
cilio impiorũ: et in via
peccatorũ nõ stetit: et
in cathedra pestilẽtie
non sedit. Sed in lege dñi volũtas eius:
et in lege eius meditabit die ac nocte. Et
erit tanq; lignũ qd plantatũ est sec⁹ de
cursus aquarũ: qd fructum suũ dabit in
tpe suo. Et foliũ eius non defluet: et oĩa
quecũq; faciet, psperabũt. Nõ sic impij
nõ sic: sed tanq; puluis quẽ, pijcit vent⁹
a facie terre. Ideo nõ resurgunt impij in
iudicio: neq; peccatores in cõsilio iusto
rũ. Qm̃ nouit dñs viam iustorum: et iter
impior peribit. Psalmus dauid.
Quare fremuerũt gentes II
et ppli meditati sũt iania. Asti
terũt reges terre et pncipes con
uenerũt in vnũ: aduersus dñm et aduer

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Qua de re putandũ est fratres eũ
voluisse aliquid. sed minime potuis
se quia si venerabilis viri mentem
aspicimus dubiũ nõ ẽ q eandem se
renitatẽ in qua descenderat noluit
permanere. Sed contra hoc q no
luit in virtute omnipotentis dei ex
femineo pectore miraculũ inuenit.
Nec mirũ q plus illo femia quedã
fratrẽ videre cupiebat in eodẽ tpe
maluit. Quia eni iuxta iohannis
vocem. Deus caritas ẽ. Iusto val
de iudicio illa plus potuit que am

beati valentini martiris tui natali
cia colimus a cũctis malis immine
tibus eius intercessione liberem. p
Ualentinus reuerẽdus Lcõ j
p̃sbiter fuit quẽ claudius im
perator ad se adduci faciens inter
rogauit Quid est valẽtine cur ami
cicia nostra nõ frueris: vt deos no
stros adorans supsticionẽ tue abij
cias vanitatis. Cui valentinus. si
graciã dei scires ista nequaq̃ dicẽs
sed ab ydolis animũ reuocares. et
deũ qui in celis est adorares. Tunc

License: cc-by-nc-sa – Cambridge, Magdalene College, Pepys Library, PL 2981, page_12 – Service book with Antiphon for the burial service (https://fragmentarium.ms/view/page/F-t178/8436/65033)